

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišтво je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Odbor notranjskih rodoljubov

razpošilja naslednji poziv:

Podprt na vsestransko zaupanje shoda notranjskih rodoljubov 28. maja t. l. v Postójini pričenja podpisani odbor po zrelem posvetovanji s tem pismom javno svoje težavno ali hvaležno delo. Delati hočemo v resnici za splošen napredek našega naroda in buditi hočemo na delo za duševno in materialno blagost narodovo!

Vsakemu početju treba je gotovega namena in do tega odločno jasne poti! Naš prvi namen je buditi in krepiti narodno zavest v ljudstvu, da bode narodni ponos in samozavest izpodbuja in podpora slovenskega dela, bodi z glavo, bodi s trdo dlanjo.

Začetek temu bodi „Notranjska národna slavnost“ dné 3. septembra t. l. in potem jednake krajevne slavnosti s skupnimi močmi narodnih društev, posameznih rodoljubov Notranjske in nje rodnihi gostov. Program tej slavnosti, ki se za časa razglasi in razpošlje v narod, obsejal bode poučna govora, budeče petje, godbo, loterijo in narodno zabavo na planem sploh.

Čisti dohodek loterije porabi se kot vkupen donese naprednih Notranjcev za „Narodni Dom“ v Ljubljani. In s tem pokažemo dejansko svoje domoljubje, svoj zreli razum za to potrebno in veličastno vseslovensko podjetje. Kolikor hitreje in kolikor krasneje bode stal „Narodni Dom“, ki bode kapital, s katerim se podpre naša književnost, umetelnost in učeča se mladina, toliko bolj živa in utrjena bode naša narodna zavest, toliko bolj bomo imponirali mnogobrojnimi našim vragom!

Zatorej hočemo mi zavedni s tem gaslom buditi in krepiti slovensko zavest v našem poštenem in zapuščinem narodu. Vsak novčič, ki se porabi

za takšen kapital, prinaša pri narodnej samostojnosti tisočere obresti!

In začetek hočemo nadaljevati s tem, da se trudimo z besedo, pismom in vzgledom ustanovljati in pospeševati „bralna društva za priprosto ljudstvo“!

Materijalne blagosti priskočijo posojilnice, ki se ravno po požrtvovalnih in skušenih rodoljubih snujejo.

Vse, vse to se lahko častno in vspešno doseže na slavo in korist svete domovinske stvari, če se organiziramo in delamo kot zdravi udje naroda brez predsodkov na stan in starost, kraj ali osobo, po vesti in dolžnosti.

Podpisanemu odboru je znano Vaše vzgledno rodoljubje, Vaša požrtvovalnost, Vaša volja, koristiti po moči domu, zatorej se obračamo zaupno do Vas, da blagovolite prevzeti v svojej bližini ali kamor sploh zahajate, poverjeništvu, da hočete narodu pojasnovati in ga vnesti za naše namene, da hočete pridobiti za loterijo kak dobrovoljen dobiček, bodi gospodarsko orodje, pohištvo, knjiga, novci itd., katera pošljite ali vsaj kakovost in vrednost natančno naznanite gotovo do 10. julija blagajniku g. Jos. Lavrenčiču v Postójini, ker se do takrat mora sestaviti imenik dobitkov za prošnjo do ministerstva, — dalje, da potem blagovoljno v denar spečate izročene loze, po deset novcev komad. Ti novci in nerazprodani lozi poslati se morajo prav gotovo do 27. avgusta poprej imenovanemu g. blagajniku. Samo ob sebi se umé, da pri loteriji tudi nenavzočni igrajo s svojimi lozi!

Ako bi p. n. na noben način ne hoteli ali ne mogli stopiti v širši odbor notranjskih rodoljubov in sprejeti zgoraj navedenega poverjeništvu, blagovolite to v jednom tednu po prejemu tega pisma nazna-

čiti glavnemu tajniku g. Ivanu Resmanu na Rakeku, da se poišče pripraven namestnik.

Če pa ne odgovorite, potem smatramo to, da hočete radovoljno služiti po svojej sijajnej moči zdaj pri slavnostih in pozneje pri „bralnih društvih za priprosto ljudstvo“ in se Vam za to uže naprej v imenu našega milega, poštenega, a revnega in zapuščene slovenskega naroda zahvaljujemo.

Na delo torej, na hitro, resno in vestno delo za boljšo vsestransko prihodnost slovensko!

V Postójini, dné 26. junija 1882.

Dr. Jurij Sterbenec, Ignacij Gruntar,
predsednik. podpredsednik.

Edvard Dolenec, Vekoslav Domicelj, Ignacij Doxat, Fran Hren, Hinko Kavčič, Fran Križaj, Josip Lavrenčič, Adolf Obreza, dr. Ivan Pitomec, Ivan Resman in Fran Sterle,

članovi ožjega odbora.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. julija.

Shod nemškega društva v Gradcu, ki imel je na dnevnem redu tudi izjavo proti dr. Raday-evej interpelaciji glede nemškega „Schulvereina“, bil je prepovedan v smislu § 20 društvenega zakona.

Grozna nesreča v „Ringtheatru“ na Dunaji v 8. dan decembra l. l. in pa preiskava, ki je o priliki „Ringtheaterprocessa“ spravila na dan marsikaj novega iz gledališčnih razmer, napotila je neumorno delavnega c. kr. namestnika za Niže Avstrijsko, barona Possingerja, da je zbral posebno komisijo za varnost po gledališčih. Nálog te komisije je bil, pregledati ter preiskati posamezna gledališča in na podlagi te skušnje, kakor

LISTEK.

Strijcu v Ameriko.

II.

Strijc, še vedno tičim v poeziji! Ne huduj se, nikar Vi, praktični poamerikanjeni Slovenec, ne metajte lista iz rok! Tudi jaz bi rajši govoril o celjskej pravdi in o drugih enakih — ameriškansko-realističnih stvareh. „Nad željami vladajo potrebe!“ poje jako filozofično naš Lipe, in ta „lex“, ki je sicer ravno tako brezimna, kakor ona Kranjskega „jour fixa“, ta „lex“ nas tare z železno silo! In jedna taka „potreba“ odvrnila me je od omejenega predmeta, kajti podala mi je boljšega, hvaležnejšega — in sicer, kar mi je posebno po volji, zopet — poetičnega.

Vi v Ameriki imate svoj križ z Mormoni, mi v Sloveniji imamo ga s — fakirji! Vidim Vas v duhu, kako se Vam pri tej besedi Vaš ameriškansko-realistični obraz nabira v dobrovoljne slovenske gube, češ, odkod naj bi bili v moje rimsko-krščanske Slovence zašli fakirji? Pa jih vender res imamo! „Ex oriente lux!“ dragi strijček. Rodil se nam je pesnik, pravi indijski Buddha in takoj za njim se

je po prašnej cesti v kolo po rokah, glavi in nogah privrtil pravi „fakir“, kakeršnega dozdej v nas Slovencih še nismo poznali.

A vidim, da moram bolj realistično govoriti, kajti Amerikanci niste prijatelji predolgih parabol.

Ako ste tam v praktičnej Ameriki uže pozabili, kaj je poezija, priporočam Vam zadnjo „Kresovo“ številko, in v njej Pajkovo oceno Gregorčičevih pesni. Tam stoji črno na belem: „poezija je človeško javljanje dotike subjekta z objektom, ali izraževanje naših utisov, katere občutimo pri svojem zadevanji ob svet“. Ta definicija, kakor sami veste, nij vzrastla na Pajkovem vrtu, in ako bi bila, Vi bi se je tudi ne veselili, ker midva nijsva bila nikdar prijatelja filozofičnih definicij, a ker je uže tu, oglediva jo malo po — svoje!

.... „Izraževanje utisov, katere občutimo pri svojem zadevanji ob svet!“ Strijc, od tega trenutka ne dvojim več, da je Lipe — velik poet; kajti jaz sem ga videl jedenkrat — blede luna je sijala na cesto, ki pelja iz Šiške v Ljubljano, kako je „zadeval ob svet“ in kako je „izraževal utise“, katere je „občutil pri tem zadevanji. Profesor Pajk priporoča, da se mora takemu poetu, kakor je Gregorčič ali, kakor on meni, naš slovenski Buddha —, pregledati in pretipati „glavo in srce“ ter ravno tako preštudirati

„obliko tega zadevanja“. Akoravno jaz tedaj tega pravila nijsem znal, spominam se vender prav živo, da je bila „oblika zadevanja“ krepka, jako krepka, na nekaterih mestih, kjer je bil „svet“ malo bolj kamenit, celo nekako trda. Pa kaj čemo? Velikim poetom je tudi tu in tam „trda“ oblika dovoljena. In tudi „glave in srca“ se spominam. Glejte, v tem oziru je popolnem opravičeval Pajkovo sodbo o slovenskih pesnikih, — to je bilo v istini popolnem „buddhaistično nagledovanje sveta“, ki se je izraževalo v njegovem počenjanji: „neka mehkočnost, neko kopernenje, neko hrepenenje po „Nirvani“, osvobojenje od vsega čutenja in predstavljanja, popolno uničenje vsega mišljenja“, — o, dragi strijc v daljni Ameriki, odkrijte si svojo častitljivo glavo, — Lipe je velik „narodno-slovenski“ poet in Pajk je še večji filozof in kritik!...

In vender — kako krivična je človeška ali bolje pesniška usoda: Gregorčič je našel svojega Pajka, — Lipe ga pa še do denšnjega dne nijma! In kako lahko bi ga uže imel! Pomislite le: Gregorčič poje: „Uzore pokopali so...“ in Pajk vpraša: „kdo?“ — potem pa zopet pravi Gregorčič: „Na grobu tam plesali so...“ in Pajk zopet ves sam iz sebe zaradi te nesramnosti vpraša ter kliče: „kdo je kaj takega storil?“

tudi lanske katastrofe, odstraniti vse, kar bi bilo posebno nevarno, kadar pride ogenj, in ukreniti to, kar bi prišlo na pomoč v nesreči. Iz teh posvetovanj sestavil in izdelal je baron Possinger **naredbo za gledališča**. Ta naredba obseza pogoje I. glede načrta, II. uravnave, III. uprave, potem IV. olajšave za načrte pri manjših gledališčih, V. nadziralno službo v gledališčih, VI. varstvene komisije za gledališča (krajevne in deželne komisije), VII. končne določbe. — To naredbo izdalo je niže-avstrijsko namestništvo kot privolitvena oblastinja za gledališča napram odgovornim vodjem gledališč. Ker pa bi bilo boljše, da se vsebina te naredbe vlije v zakon, za tega delj pripravlja se za bližnji niže-avstrijski deželni zbor vladna predloga, katerej je do tega, da odstranijo se pomanjkljivosti dozdanih zakonov s posebnim zakonom o gledališki varnosti.

Deželnej sodnji v Pragi kot kazenskej sodnji preizročila je česka radsodnja vse **pravde zoper socialiste** na Českem. Tri vrste so že odpravljene. V prvi stala sta dva, v drugi stalo je 31 in v tretji 24 socialdemokratov pred sodiščem, in večina jih je bilo tudi obsojenih. V ponedeljek pričela se je pravda proti 15 na novo zatoženim; skoraj vsi ti so rudarji iz Kladna in okolice. Obtožba dolži jih sedmero hudodelstev: razžaljenja Nj. Veličanstva, motenja vere in bogočastja, razžaljenja zakonito pripoznane cerkve, udeleževanja skrivnih družeb, netenja delavskih uporov, razširjanja prepovedanih tiskovin in nedovoljene krošnja-rije. — Ta proces trajal bode več dnij.

Pravda v Lvovu zoper **rusinske vodje**, zatožene veleizdajstva, razvija se pravilno in javnega mnenja vznemirila nij kaj posebno. Iz izjav zatožencev samih in pa iz izpovedanja prič, katero se te dni vrši, razvideti je, da ta zarota nij bila nevarna in da bi tak političen panslavizem, s kakeršnim so delovali zatoženi, težko dotaknil se širše naše domovine, Avstrijsko-Ogerske. Izid pravde denes nij še znan, toda bode naj tak ali tak, skoraj gotovo sme se reči že zdaj, da pri tem ne bodo igrali nobene vloge politični momentje ali motivi. Vodja te sodnijske obravnave modro in pazljivo odstranjuje vse, kar bi utegnilo zasekavati v razmere mej našo Avstrijo in Rusijo, kajti sodnikovo delo nijma opraviti ničesar s politiko. Rusinska pravda gotovo ne bode krušila avstrijsko-ruskega prijateljstva, ki je zdaj v najlepšem cvetju in se je že skazalo, da je najboljša tako za obedve državi.

Vnanje države.

Srbska skupščina imela je predvčeranjim zadnjo sejo. Na slovesno povabilo prišel je tudi kralj Milan v njo ter prečital prestolni govor. V njem poudarjajo se prijazne razmere mej Srbijo in vso Evropo, ki je večkrat pokazala novej kraljevini in kralju priznanje in naklonjenost, omenjajo se tudi sklenene kupčijske pogodbe in končno se izraža nadeja, da na novo odobreni zakoni, posebnost kolikor se jih tiče agrarnega vprašanja, služijo domovini v korist. Prestolni govor spremljali so pohvalni klici. Pred razhodom obveljal je v skupščini po dveurnej debati zakon o samoprodaji soli. — Prej ta dan sprejela je skupščina predlogo ministra notranjih poslov, po katerej naj bi se ustanovila žandarmerija

v uničenje klatežev po deželi, in dovolila je nekaj naknadnih kreditov k proračunu za 1881, popoldne potrdil se je proračun za 1882. leto.

Egiptovska kriza je dozorela. Vsako uro se lahko preobrne stvar odločno, in zreli dogodki zamorejo iznenaditi celo konferenco v Carigradu, ki si sama pomagati ne vé. Anglija stoji vsa pripravljena za posredovanje, a v Egiptu ga Arabi paša že pričakuje sovražnika. Ta za prekucije vneti in častilakomni sanjavec ima svoje čudovite namene, a okoliščine podpirajo ga od vseh strani, da izvede, kar želi. Zdaj se celo čuje, da v trumah hite mla deniči iz severne Arabije v Kajiro, udeležiti se pričakovane svete vojne proti kristijanom. Vojaška stranka preskrbljuje se z vsem za vojno, vojaki novi in stari kličejo se vkupe. Straže korakajo neprenehoma po tihih in praznih ulicah, v katerih izumrla je vsa kupčija. Cele vrste prodajalnic stojé zapuščene, nalašč kot skušnjave za lene Arabce, katerim se sline cede po ondukaj nakopičenem bogatstvu. V Aleksandriji biva baje le dvajset Angležev. Lepa garnizija to! — Iz konference pa nij še nič znano, kdo da bode napravil mir, ki je potreben Egiptu in Evropi!

Na **Irskem** je mnenje splošno, da posilni zakon navzlic svojej strogosti ne bode koristil dosti. Najostrejši zakon ne more udobiti nobenega roparja in drakonični ukrep, da se kaznujejo prebivalci tistega okraja, kjer se je dogodil zločin, zdi se vsem krivičen. Hudodelstva se ne vodijo z doma, temveč iz Amerike. Skrb pa prevladuje, da so se nadloge za deželo stoprav pričele, kajti noben poznavatelj tamošnjih razmer ne more si razlagati silnih teh dejanj. Kadar prične vlada spravljati posilne zakone v življenje, imelo bo to najžalostnije učinke po vsej irske deželi. Da so izključili irske poslance iz spodnje zbornice, o tem govori se v Dublinu vse vprek, umor pa, da si ravno se je zgodil ravnokar pretekli teden, pozabil se je že ves. —

Dopisi.

Iz Št. Vida pri Zatičini 4. julija [Izv. dop.] Dopis v 136. šte. vašega lista iz našega kraja bil je deloma pretiran, deloma pa neistinit, bodi si zaradi nevednosti ali pa zaradi osebnega sovraštva. V naši župniji, ki šteje okolo 5300 duš, je bolezen vratinka tako rekoč doma. Vsako leto zahteva nekaj žrtev. A razloček mej tekočim in drugimi leti vendar nij tolik, kakor bi se lahko sodilo po pretiranem dopisu. V najhujšem času od 18. maja do 18. junija umrli so na vratinki 4 otroci, na škerlatinki 6, mej temi le 3 ali 4 šolarji. Da bi se pustili mrličti „po cele tri dni na parah ležati“, je najivna in očitna laž! Kaj bi rekla k temu naša, natančnost ljubeča duhovščina, kaj mrtvaški ogledniki? Po tem že vsak prav lahko razsodi, da lehkomišljenemu dopisniku nij bilo do resnice, temveč za osobni in prav malo umestni napad, kateri pa nij pravo sredstvo k njegovemu cilju. Naj trka na prava vrata, kjer se mu pa menda tudi ne bode

odprlo, kajti neopravičene osebnosti nijso nikomur ljube, še menj pa laži.

Iz Trsta 4. julija. [Izv. dop.] Visoka čast, katere je deležno delavsko podporno društvo, ker je cesarjevič Rudolf blagovolil prevzeti pokroviteljstvo nad tem društvom, napravila je v vseh krogih najprijetnejši utis. Ta protektorat cesarjeviča navdušil je vsa slovenska srca, ohrabil omahljive in razvnel trdovratne, da so se zopet vrnili pod prapor prava in resnice. Takoj začelo se je delati na to, da se priredi 10. septembra t. l. velika slavnost blagoslovljenja društvene zastave in sicer na prijaznem travniku pri sv. Ivanu, kjer se je tako slovesno obhajala 25 letnica poroke Nj. Veličanstva cesarja in cesarice. Do takrat bode že tudi „Tržaški Sokol“ razprostrl krepke peroti in opravljal častno stražo pri zastavi delavskega društva ter se pobratil z brati iz Kranjske in Hrvatske. Ker bode takrat ravno razstava odprta, in vsled tega voznina na železnici znižana, nadejati se je obilo gostov. Delavsko podporno društvo prebilo je mnogo težav, denes stoji zmagonosno in zvesto svojim načelom, pomagati ubogemu slovenskemu delavcu materijalno in moralno, da ne bode še dalje zaničevan od laho nov in njih pristašev, domačih abotnežev, ki so mu prizadejali marsikatero grenkobo, ki so pa denes smeja, ob enem pa tudi pomilovanja vredni, ker je po jednoletnej borbi, po tolikem obrekovanji in nasprotovanji naše društvo vendar sijajno nadvladalo.

Iz Kranja 4. junija. [Izv. dop.] Z jutrajšjim dnevom preneha pri nas pasji kontumac. V tem času odstranilo se je mnogo teh večinoma nepotrebnih štirinogatih živalij, kar je vsacega priznanja vredno, kajti število psov bilo je pri nas že tako naraslo, da so imeli prebivalci na glavnem trgu vsako jutro priliko poslušati tako zvani „pasji koncert“ brezplačno. Pri različnih taci predstavih odlikoval se je posebno velikansk pes tukajšnjega gostilničarja recte „Gasthofbesitzerja“ g. G a. Ta pes ima še drugo lepo lastnost, ki je neki zlasti krčmarskemu psu potrebna, to namreč, da otroke objema, podira na tla, po tleh mandra, jim trga obleko in jih navzlic torbi ogrize, kar se je sinoči že v drugič zgodilo. Ker odslej ta pes tudi torbe več nosil ne bode, priporočam kompetentnej oblasti, da v tej zadevi ravna strogo po zakonu in skrbi za javno varnost, vsaj je človek menda vendar več, nego še tako velik pes.

Iz mestnega zbora ljubljanskega

4. julija.

(Dalje.)

Dr. Zarnik poroča v imenu pravnega in personalnega odseka o podeljenji kranjske invalidne

Lipe pa poje na 80. strani svojih „Pesmi ljubezni“:

„Smo vjeli pri tatvini poštenjake,
Apostelj je postal že renegat,
Bežati videli smo že junake,
Zapustil je že pobratima brat.“

in tu se še državnopravdniški g. Pajk nij oglasil, da bi vprašal: „Kdo je ta hudodelec? Kje je? Primate ga! Držite ga!“

Ali je to „pravica“, da se dopušča tako natolcevanje? No — strijc, jaz mislim, da je državnopravdniški g. Pajk umel, kje je ta „hudodelski subjekt“ in zato nij stavil onih vprašanj; proforski Pajk pa nijma toliko juridične prakse, da bi zločinca takoj vjel in zato pa povprašuje tako silno; pustimo ga torej, da mu pride do živega! Hvaležen mu mora biti ves narod slovenski!

Dvomljivo se mi zdi, da bi bilo pomanjkanje juridične prakse zakrivilo samo obtožbo Pajkovo, da nekaterih Gregorčičevih pesnij ne more umeti, da mu nijso dovolj jasne. Odkritosrčnost je sicer redek dar, a očitno je gospod profesor obilo obložen z njo. Želeti je, da se mu bodo tudi te nejasnosti sčasoma zjasnile. A izpovedati moram, da se me je, čitajočega naslove kritiki „nejasnih“ pesnij, velik strah lotil; kajti, ko sem videl, da on po svojej izpovedbi ne ume, kakov je „pesnikov črni plašč“, kakov je „vbrani kruh“ (blagor mu, — namreč

Pajku!), in da misli, da ima tiček same „brate“ in nobene „sestrice“, zbal sem se, da mož tudi ne umeje pesni „Izgubljeni cvet“, o katerej je „Slovenčev“ kritik trdil, da se preveč umeje. A motil sem se, on jo vendar umeje!

Vi jo poznate, strijc, to pesenco, — tragedija v petih verzih je, — in, da jo more peti pesnik tako, ne treba mu „buddhaističnega nagledovanja sveta“; — treba mu je pesniškega ingenija in srca, v katerem se steka še nekaj gorke krvi! Nagledovanje sveta naj bode že tako ali inako — moralno mora biti, in tako se znači tudi tukaj.

„Slovenčev“ kritik pa je narobe trdil, namreč, da ta pesen nij navrstvena, in tu se me je polastila želja, da tudi temu kritiku pokažem, kako je pesen z malimi besedami tako popravljena, da jo lahko daste najnedolžnejšemu pastirčku v roke, — in da bode izraževala lepo, koristno misel in sicer prav tako, kakor pravi pesniki hočejo: da jo namreč bralec še le ugane. Ustrezala bode „Slovenču“ in gospodu profesorju Pajku: ker gledé prvega ravnala se bo po načelih Preširnovega „Pisarja“, glede družega pa, to bode vsak izprevidel, ne bo se ponašala z nikacim „buddhaističnim nagledovanjem“. Pesen je v prvih štirih kiticah enakoglasna z originalom, — zadnja kitica pa je preustrojena za naše kritike. Da čujemo!

Sinoči je pela,
Kó slavček ljubó
Zakaj pa je denes
Rosnó nje okó?

Sinoči cvetoča,
Rudeča ko kri,
Zakaj pa jej denes
Obrazek bleđi?

Imela je vrtec,
Oj vrtec krasán,
Ko davi je vstala,
Bil cvet je obrán.

Oh, cvetje je rahlo,
Čez noč se ospé;
A žal je še meni
Po njem, o deklé!

Sosedov kozliček
Prišel je na vrt;
Zakaj pa tam v kotu
Bil plot je podrt?

In morála te pesni? Popravljajte plotove, zapirajte vrata, nemarni ne bodite, kmetovalci! Ta kozliček pa bi v prvi vrsti ugajal „Slovenčevemu“ kritiku.

Strijc, še nekaj; profesor Pajkovo modrovanje o „Nirvana“ in buddhaizmu stoji ad verbum, se ve da nemški tiskano v Mayerjevem „Konversationslexikon“ III. natis stran 942. Če Vam torej „Kres“ še nij zadostil, pa tja pogledjte! Tam bodete morda še nekoliko več našli; za zdaj pa vendar hvaležni bodimo, da je naš prerok vsaj Buddha, gorje, ako ocenjujoč kakega prihodnjega pesnika naš profesor izjavi, ter na podlagi Mayerjevega leksikona dokaže, da je naš učitelj — Konfucius! — Bolhofer.

ustanove v znesku 31 gld. 50 kr. Oglasilo se je 41 prosilcev. Odsek nasvetuje, naj se podeli Lorencu Pavlovcu, stanujočemu v Ljubljani, kar tudi obvelja. Dr. Zarnik poroča nadalje v imenu pravnega odseka o dopisu kranjske stavbene družbe gledé pota pri tržaški cesti. Poročevalec pové, da stavbeno društvo se nič ne protivi zaradi pota čez Vrtačo, le gledé pota poleg tržaške ceste, od katerega ne more odstopiti 3 metre na široko, pač pa 1½ metra za pot. Tožbenega pota se stavbeno društvo ne boji, in poročevalec misli, da bi bilo pač lahko dokazati, da ima mesto pravico do pota, ne pa, da mora pot biti 3 metre širok. Stavbeno društvo tudi izjavlja, da se neče z mestom prepirati, da je uže in še bode storilo marsikaj za olupšavo mesta, da tedaj ne želi, da bi se njemu nasproti postopalo tako osorno, kakor je storila to prejšnja večina mestnega zastopa v tej zadevi. Travnik pa je družba drago kupila in če ostane pri denšnjem običaji, bode ga vsak dan menj. Dr. Zarnik nasvetuje, naj se mestni zastop izjavi, da je zadovoljen, ako stavbena družba poleg tržaške ceste odstopi za pot dva metra in napravi poleg tega pota, ali nizko in čedno ograjo, ali pa mal jarek in odpravi zdanje kole. Mestni magistrat naj stopi v dogovor z erarom, da se graben poleg ceste potrebi, napravi bolj ozek in zaradi javne varnosti pokrije.

Dr. Schaffer opozori g. župana, naj bi se kmalu predložil načrt cest in potov v tem kraju, kajti potem se bode itak cesta preložila, kar bode jako koristno. Župan obljubi, da bode to storil v kratkem in potem se po dr. Zarniku stavljeni predlog pravnega odseka sprejme.

Dr. Moschë poroča v imenu finančnega odseka o nasvetu bivšega mestnega ekonoma g. Podkrajšeka, naj se odpiše zaostalih 696 gld. najmovin za mestna posestva, ker jih nij moči izterjati, in se njemu priznajo stroški za izterjavanje v znesku 108 gld. Ta zaostanek je od l. 1864 do leta 1880. Finančni odsek nasvetuje, da se odobri predlog, čemur pritrdi mestni zbor.

Dr. Moschë poroča o ponudbi celjskega fotografa Martinija, naj bi se kupilo 18 fotografij postojinske jame za 200 gld. in nasvetuje, da se ponudba odbije. (Sprejeto.) Dr. Moschë poroča nadalje o zahvali deželnega odbora kranjskega na obljubljenih 5000 gld. za Rudolfinum. Dalje, da je mestni magistrat izplačal g. Martinu Hočevanju za kupljeno zemljišče kupnine 5682 gld. Mestni zbor vzame ta poročila na znanje.

Dr. Moschë poroča v imenu finančnega odseka o dopisu deželnega odbora kranjskega glede doneska k stavbenim stroškom za ljubljansko gledališče in nasvetuje:

1. Mestni zbor ljubljanski dovoli deželnemu odboru kranjskemu znesek 1000 gld. kot prilog popravilnih stroškov v ljubljanskem deželnem gledališči, pa le proti temu, ako drugi kontribuenti tudi brezpogojno dadó obljubljeno podporo.

2. Mestnemu magistratu se ukaže, da izplača ta znesek 8 dni potem, ko so popravila tako dovršena, da se zopet dopusté javne predstave.

Dr. Moschë utemelji predlog z ozirom na to, da ima mesto skrbeti v prvi vrsti za javno varnost someščanov in da imajo obrtniki zaslužek od gledališča. Predloga odobrita se brez razgovora.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, poročevaje o rekurzu krčmarja Vetterja v sv. Florijana ulicah o predpisanej globi 5 gld., nasvetuje, da se mu globa ne odpusti, pač pa, ker je reven, zmanjša na jeden goldinar, kar se odobri. Nadalje poroča o zdravilih za mestne uboge v prvem četrtletji 1882, ki znašajo 538 gld., kateri znesek naj se izplača. Pri tem opomni, da mestni zdravniki še vedno zapisujejo nepotrebno draga zdravila za uboge, pa upa da bodo po ukazu 26. aprila t. l., to opustiti, sicer bodo sami morali plačevati zdravila. Račun se odobri.

V mestni zdravstveni svet se volita gg. dr. Derč in dr. Schaffer. V šolski odsek gg. dr. Derč in profesor Fran Levec in kot zastopnik mestne občine v upravni svet tukajšnje otročje bolnice cesarice Elizabete, mestni odbornik g. Dreo.

Dr. Zarnik poprime besedo in stavi predlog

o pouku nemščine v ljubljanskih mestnih šolah, katerega hoče utemeljiti prav kratko, kajti predlog se ima izročiti šolskemu odseku in ko bo isti poročal o njem, potem pride še le pravi predlog. Dr. Zarnikov predlog se glasi:

Slavni mestni zbor naj sklene: Šolskemu odseku naj se izroči v pretres sklep:

Deželnemu šolskemu svetu naj bi se oddala prošnja s temi nasveti:

1. V vseh razredih deških in dekliških mestnih ljudskih šol naj bode odslej učni jezik za vse predmete slovenski jezik.

2. Nemški jezik naj bi se na podlagi slovenskega materinega jezika začel poučevati v III. razredu s slovenskim učnim jezikom.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Prva seja novoizvoljenega odbora „Matice Slovenske“) bila je včeraj v Ljubljani. Udeležilo se je 17 ljubljanskih odbornikov in 1 vnanji. Obširneje poročilo priobčimo jutri, denes poročamo samo o izvolitvi društvenih funkcionarjev. Izvoljeni so bili per acclamationem: za predsednika g. župan Peter Grasselli; za I. podpredsednika prof. Marn; za II. podpredsednika prof. Levec; za blagajnika g. Ivan Vilhar; za ključarja gospoda prof. Wiethaler in ravnatelj Praprotnik; za pregledovalca društvenih računov g. L. Robič; za verifikatorja gg. katehet Kržič in prof. Senekovič. — V književni odsek so bili izvoljeni: gg. Erjavec, Hubad, dr. Jeglič, Klun, Kržič, Levec, Marn, Pleteršnik, Praprotnik, Senekovič, Stegnar, Šuklje, Tomšič, Urbas, Vavru, Vodušek, Wiethaler, Zupančič; — v gospodarski odsek: gg. Grasselli, dr. Jarec, Klun, dr. Poklukar, Robič, Tomšič, dr. Zupanec.

— (Upravni odbor društva „Narodni Dom“) imel je včeraj svojo osmo sejo, pri kateri se je sklenilo, da se ima prvi obrok na deleže uplatiti pri društvenem blagajniku najdalje do 1. septembra t. l. Iz poročila tajnikovega razvidelo se je, da je po vsej slovenskej domovini splošno zanimanje za to velevažno podjetje ter da se povsod prav marljivo nabirajo prostovoljni darovi, kateri so po blagajnikovem sporočilu narasli uže na izdatni znesek 6380 gld. Tudi je bilo odboru naznanjenih mnogo besed in ljudskih veselí, katere se bodo letos tekom mesecev avgusta in septembra vršile društvu na korist. Konečno je odbor tajnika naprosil, da izdela in prihodnjej odborovej seji predloži načrt za srečke, katere se bodo tiskale v šestih slovanskih jezikih.

— (Pred državnim sodiščem) na Dunaji se obravnava 11. t. m. za Kranjsko vele imenitna pravda zaradi 150.000 gld., katere hoče dežela imeti povrnene od notranjega ministerstva za stroške, ki so se ob slučajih kužnih bolezni plačevali za popotne stroške zdravnikom, in za zdravila od leta 1856 do 1875 iz deželne namestu iz državne kase. Kranjsko deželo zastopa odvetnik dr. Chrobat na Dunaji. Še drugo tožbo ima Kranjska pred upravnim sodiščem, ker tržaško mesto toži Kranjsko za povračilo 31.000 gold., katere dežela neče plačati za stroške v najdenišnici v Trstu.

— (Temeljni kamen za kapelo sv. Cirila in Metoda) poleg cerkve Jezusovega Srca, se je včeraj popoldne ob 2. uri položil slovesno. Prostor, kjer bode stala kapela, je bil okinčan z drevesci, cveticami, zastavami in s podobo sv. Cirila in Metoda. Navzočni so bili župniki gg. Rozman, Hočevan, Karun, Urbas, mnogo duhovnikov, člani stavbenega društva in mnogo občinstva.

— (Kot meščani ljubljanski) so bili v zadnjaj tajnej seji mestnega zbora vzprejeti gg. Mihael Krašna, hišen posestnik in gostilničar; Ljudevit Widmajer, trgovec s hišnim orodjem in mizar; Anton Lipuš, stolar; Fran Železnikar, krojač; Jakob Bergant, branjevec in Vičič Janez, trgovec. Vsak izmed teh ima plačati 50 gld. takse za meščansko pravico in 25 gld. doneska za meščanski zaklad, tedaj vkupe 75 gld. Treba je, da se taka uže od davno določena po 75 gld. ne zmanjšuje več, ker jih je mnogo prosilo za meščan-

stvo, kratko potem pa za podporo. Ker bode treba kresijsko poslopje, lastnino meščanskega zaklada, popraviti radikalno, potrebovalo se bode mnogo novcev.

— (V občino ljubljansko) so bili vzprejeti v zadnjaj tajnej seji gg. Ljudovit Stritzl, dimnikar, Fran Majer, zlatar, Lovro Belič, kovač. Vzprejem se je obljubil c. kr. stotniku 17. peš polka g. Avgust Salamonu.

— (Slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Rudolfovem) obrača se do usmiljenega in darežljivega občinstva, da bi priteklo v pomoč prebivalcem v Velikem Cerovci, katerim je požar dne 26. junija vsa pohištva, zaloge klaje, žita, obleko, orodje, cerkvenega zvonika streho, dva zvonova itd. uničil ter prouzročil vsega vkupe 45.000 gld. škode. Mili darovi naj se blagovoljno pošiljajo omenjenemu c. kr. okrajnemu glavarstvu ali pa upravništvu našega lista. Ker je nesreča in beda res grozna, priporočajo se pogorelci še jedenkrat najtopleje.

— (Kegljanje) za dobitke v korist prostovoljnega gasilnega društva na Vrhniki se je pričelo 3. p. m. ter konča 26. t. m. — Ker se je do zdaj v ta namen jako malo kegljalo, vabijo se prijatelji kegljanja na strodavni „Neuport“ — podat sreči rokó. Dobitki z dekoracijo znašajo 44 goldinarjev.

Odbor.

— (Vabilo.) Narodna čitalnica v Metliki napravi na čast ss. Cirilu in Metodu v nedeljo dne 9. julija t. l. koncert z blagonaklonjenim sodelovanjem operne pevkinje gospodične Marije Prikrilove in slavnega pevskega društva „Zora“. — Po koncertu ples. — Vstopnina za častite ude povabljenih čitalnic za vsako osebo 30 kr. — Radodarnost neomejena. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Najuljudneje vabi odbor. — Muzikalni spoređ: I. del: Brave: „Zabelila opet Zora“, moški zbor; N. Stoss: „Mojemu narodu“, četverospjev; J. Ascher: „Lucrezia Borgia“, glasovir; pl. Zajec: „Vir“, sopran-solo z glasovinom; M. Kašek: „Pri zibeli“, četverospjev. II. del: F. Majer: „Tičica“, četverospjev; F. Majer: Tenorsolo z glasovinom; pl. Zajec: „Večer na Savi“, moški zbor; pl. Zajec: „Ljubica“, sopran-solo z glasovinom; K. Mašek: „Lehko noč“, četverospjev; G. Eisenhut: „Ustaj rode“, moški zbor.

— (Nemšk „Parteitag“) v Celji bode baje v 16. dan tega meseca. Ker se od Slovencev namerovani tabor nij dovolil, mislili smo po prislovcih: „Jednaka bremena, jednake pravice“, da se tudi dolenje-štajerskim nemškutarjem ne dovoli shod, na katerem se bode strastno govorilo in ščevalo proti Slovincem. Sicer pa temu „Parteitagu“ ne pripisujemo posebne važnosti, kajti možaki, ki pridejo v Celje, se itak uže poznajo mej seboj, pri teh se ne da nič pohujšati, še manj pa kaj zboljšati. Habeant sibi!

— (Usnijaarska obrtnija.) V Šoštanji postavil je gospod Fran Vošnjak novo tovarno za usnije, v katerej, da si še nij popolnem dovršena, posluje uže 30 delavcev. V tej tovarni izdeluje se osobito likano usnije (Blankleder), ki je kot specijaliteta uže na dobrem glasu.

— (Konfiskacija) zadela je včerajšnji jutranji list „Triester Zeitunge“, ker je priobčila neprimerno notico o visokospoštovanem našem deželnem predsedniku, gospodu And. Winklerju.

— (Iz toplíc.) Do 27. junija t. l. prišlo je v Rimske toplíce 287, na Slatino pa 463 osob.

— („Vrtec“, časopis s podobami za slovensko mladino) prinesel je za mesec julij naslednjo vsebino: 1. V tujini, pesen; 2. Povodni mož, povest; 3. Zlata ruda, povest; 4. Angel (s podobo); 5. Pri kresu, pesen; 6. Rimska cesta, otročja pesen; 7. Vesela družba (s podobo); 8. Strah noge celi, povest; 9. O sinu, roditelji in strijci, povest; 10. Avstralski otočani (s podobo); 11. Lož, mestopisen obrazec. — Razne stvari: drobtine, kratkočasnice, slovstvene stvari. — Vseletna naročnina „Vrtcu“ je 2 gld. 60 kr., na polu leta 1 gld. 30 kr.

— (Vzpomínka na doc. dr. Fr. Novotného) naslov je drobnej knjižici, pisanej v českem jeziku, v katerej se opisuje jako ganljivo življenje dne 3. julija 1879. leta umršega českega učenjaka

Fr. Novotnyja, življenje, ki je dolga vrsta neizpolnjenih nad, zavisti, preziranja in trpljenja. In niti smrt temu genijalnemu in značajnemu trpinu nij mila, kajti politična oblast prepovedala je slavnost, na katerej bi se bil odkril spomenik pokojnega na pokopališču v Chuchlach (Kuchelbad). Dr. Fr. Novotny je v polnem pomenu besede bil narodna žrtev brezozirnih in zavidnih nemških profesorjev na vseučilišču v Pragi, ki mu niso privoščili niti vsakdanjega kruha in niso pustili izrednemu talentu in jeklenej marljivosti na površje.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“.

Petrograd 6. julija. Uradom ob meji je zaukazano, naj olajšuje vrnitev izseljenih židov na vsak način.

London 6. julija. „Times“ poročajo: Seymour bode denes zahteval, da se utrjevanje Aleksandrije ustavi takoj, sicer se prične nemudoma bombardiranje. Konferenca sklenila je včeraj sultana pozvati, da po pogojih, po poslanikih dogovorjenih, posreduje v Egiptu. V spodnji zbornici naznanil je Gladstone, da vladi niso došla nikaka poročila iz Aleksandrije, ki bi mogla vznemirjati javno mnenje.

Čuden pomolog.

(Konec.)

V št. 12. stran 184 pravi „čudni pomolog“, da se meseca junija cepi in okulira. Okulira se meseca junija, ali na kak način da se v tem mesecu tudi cepi, bilo bi kaj zanimljivo pozvedeti. Na ravno istej strani svetuje globoko prekopavanje sveta za napravo nove drevesnice; kakor da bi za to težko delo v hladnej jeseni dovolj časa ne bilo! Kdo bode v najhujšji vročini kopati pustil? Gotovo le „čudni pomolog“, kateri le s peresom razume kopanje.

Dalje svetuje v meseci juliju tudi prekopavanje sveta za sejalne léhe, za sejalnico, ako se nij to zgodilo že meseca junija. No, sadno seme se še le nekatero na jesen meseca oktobra, nekatero pa tudi še le na spomlad meseca marca, aprila seje; čemu torej dotične léhe pripravljati že meseca junija ali julija?

Na strani 184. št. 12 nahajamo tudi jako duhovito opazko slav. uredništva „Laibacher Schulzeitunge“, da se v jasnem vremenu, v vročih mesecih ne sme opleti drevesnice, ker se s tem zemlja prenaaglo razpostavi vročim žarkom solca. Ta opazka baš prav dobro znači, da je uredništvo lista, gledé „čudnega pomologa“ članka, ravno v pravih rokah. Slepce slepeca vodi!

V št. 17. stran 271 priporoča „pomolog“ za mesec september izbiranje ter zaznamovanje tistih drevesec, katera so za prodaj, ali sploh za presaditev dovolj dorasta. Iz tega je baš prav jasno razvidno, da si mož, oziroma „čudni pomolog“ drevesnice ne misli tako urejene ali razdeljene, da bi se je vsako leto gotovi del zasadil, gotovi del pa ves izkopal; ampak tako lepo vse brez redú zmešano, kakor Nemec pravi: wilde Wirthschaft.

V št. 19. stran 295 svetuje „pomolog“ za mesec oktober setev peščikastega in koščičastega sadja, in — mej oklepnicami — tudi setev mandeljnov. Takoj malo zdolaj pa svetuje, da se ima ježičasto sadje (Schalenobst) še le na spomlad sejati, ker ga sicer mraz uniči, ali ga pa miši snedo. Dobro bi bilo zvedeti, kam da po razumu gospoda „čudnega pomologa“ mandelj spada, in kako to pride, da ravno njemu ne škoduje niti zima, niti miš?

Takoj dalje svetuje, seme ježičastega sadja hraniti čez zimo v suhem pesku, najboljši v dobro pokritem lonci. No, vsakemu, količkaj večjemu sadjejeju je dobro znano, da se mora seme ježičastega, kakor tudi koščičastega sadja, in osobito mandeljnov uložiti mej moker pesek v lonce ali zaboje ter te čez zimo tako globoko na planem v zemljo zakopati, da jih zima ne doseže. Na spomlad seje se potem že vzkaljeno seme.

Tako modruje „čudni pomolog“ naprej za mesec november, december, januar, februar, marec, april — v vsakem preobračaje prav poštene kozle. Vse v

posameznih mesecih navedene neumnosti navajati bilo bi odločno preveč, navedemo naj torej le še najpoglaviteje.

V št. 3., za mesec februar, tekočega leta pravi na strani 43. od besede do besede tako-le: Zrna koščičastega sadja se zamorejo zdaj že sejati, z onimi peščikastega sadja je pa drugače. V tem času se zamore namreč že presaditev iz jabelčnih in hruškinih pešek vzkaljenih rastlin vzeti v roke, nežnejše se presadi iz sejalnice, v za to redno pripravljeno in urejeno drevesnico (Edelschule), najmočnejša in najlepša debelca se pa brez pomiselka takoj na mestu vsade, kjer imajo rasti stalno.

Za Boga! čitajočim ta stavek, se nam pač po nemškem reku: ustavi razum. Torej komaj vzkaljene rastline presaja ta „pomolog“ takoj na stalno mesto! No, jako, jako dvomljivo je, je-li on že kedaj videl, kako sejalnico ali pa drevesnico

O jako jako važnem požlahtnenji hrušek in jabelk v zimskem času, meseca januarja, februarja „v roki“, to je v izbi, o tem pa „čudni pomolog“ še ne zine ne, ker mu je to španjska vas.

Nič manjša brezumnost, kakor ravno navedena je ona v št. 5 stran 73 kjer pravi, da se mora meseca marcija iz previdnosti še vedno zakrita plemenitejša drevesa, pri prav gorkem vremenu zračiti — in pa, kakor znano kaj občutljiva mandeljnova marelična in breskvina drevesa „duch Schmauchfeuer und Frostableiter“ braniti pred ponočnim zmrazovanjem. Oj koliko abotnosti v tako malo besedah!!!

Tikoma te bedarije je pa še druga, da se mora pri gorkem vremenu meseca marcija tudi cepiti in okulirati na živo oko. Vsak abc — učenec sadjereje mora vedeti popolnem dobro, da se le o poletnem času okulira — le pri pitnem kostanji mogoča je mala izjema — in da se okuliranje v živo oko od onega v mrtvo ali speče le v tem razlikuje, da se v živo prav rano že meseca junija okulira, in sicer se pri tem podlaga nad vloženim očesom odreže, torej skrajša; v speče oko se pa kasnejše do Malega Šmarina lahko okulira, pa posamezna očesa vlagajo se potem, ne da bi se podlaga nad njimi skrajšala. In pomolog „Laibacher Schulzeitunge“ tega ne ve!

No, da končamo, preidimo do največje bedarije, katero v tem velepučnem članku nahajamo, in s katero si je „čudni pomolog“ po pregovoru: „finis coronat opus“ res kaj krasno okronal svoj članek. V št. 8. stran 123. pravi namreč, da je meseca aprila čas — nerodovito sadno drevje na deblu ali pa tudi na koreninah prevrtati ter luknje zabiti s srbevkiniimi klini. No, to meji že na copernije, s katerimi se nečemo skušati; le vzklikniti hočemo: blagor vam, gospodje ljudski učitelji, katerim se tako temeljiti pouki podajajo, in slava vašemu gotovo čudnemu pomologu!!!

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu dobro srednje in sploh za 1.08 mm. višje, kot srednje stanje vsega leta; znašalo je namreč 736.38 mm. in je bilo v ponedeljek, torek, sredo in četrtek nadnormalno, v petek, soboto in nedeljo pa podnormalno. Najvišje srednje stanje, za 3.90 mm. nad normalom, je imela sredo; najnižje, za 4.17 mm. pod normalom, sobota; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja znaša tedaj 8.07 mm. Najvišje v vsem tednu sploh, za 5.48 mm. nad normalom, je stal barometer v sredo jutraj; najnižje, za 4.84 mm. pod normalom, v soboto zvečer; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 10.32 mm. Največji razloček v stanju jednega dne, za 2.99 mm., je imela nedelja; najmanjši, za 0.32 mm., ponedeljek.

Termometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala +19.1° C., to je za 0.1° C. nad normalom, in je bila v ponedeljek, četrtek in petek nadnormalna, v torek, sredo, soboto in nedeljo pa podnormalna. Najvišjo srednjo temperaturo, za 1.4° C. nad normalom, je imel ponedeljek; najnižjo, za 1.5° C. pod normalom, sredo; največji razloček v srednjem stanju znaša tedaj samo 2.9° C. Najvišja v vsem tednu sploh, za 6.5° C. nad normalom, je bila temperatura v četrtek opoldne; najnižja, za 5.3° C. pod normalom, v sredo jutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh znaša tedaj 11.8° C. Največji razloček v stanju jednega dne, za 10.2° C., je imel četrtek; najmanjši, za 1.6° C., sobota.

Vetrovi pretečenega tedna so bili zelo slabotni, sploh pa precej spremenljivi. Največkrat, namreč 8krat, je bil „vzhod“, 4krat „jugozahod“, 3krat „brezvetrije“, 2krat „jugovzhod“, po 1krat pa „gorenjec“, „sever“, „burja“ in „zahod“.

Nebo je bilo precej spremenljivo, 11 krat „oblačno“, 7 krat „jasno“ in 3 krat „deloma jasno“ in „deloma oblačno“. **Mokrina:** Vreme pretečenega tedna je bilo v primeri s prejšnjimi tedni še precej stanovito imenovati. Ves teden je imel tri deževne dneve s 36.10 mm. mokrine.

Tuji:

5. julija.

Pri **Slonu:** Mraovich iz Varaždina. — Tomic iz Zagreba. — Dr. Porlitz iz Ljubljane. — Tscheppe z Dunaja. — Pogačnik z Zidanega Mostu.

Pri **Maličih:** Volk z Dunaja. — Dofnig iz Beljaka. — Gorjub, Schegrec, Marošiti iz Trsta. — Sommer, Wolf z Dunaja. —

Pri **avstrijskem cesarji:** Vodopivec iz Podkraj. — Sambucher, Matuška iz Pulja.

Dunajska borza

dné 6. julija.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77	gld.	20	kr
Srebrna renta	77	„	85	„
Zlata renta	95	„	90	„
1860 državno posojilo	131	„	—	„
Akcije narodne banke	828	„	—	„
Kreditne akcije	322	„	50	„
London	120	„	45	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	57	„
C. kr. cekini	5	„	67	„
Državne marke	58	„	85	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	118	„
Državne srečke iz l. 1864	100	„	171	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	„	70	„
Ogrska zlata renta 6%	120	„	—	„
„ 4%	88	„	55	„
„ papirna renta 5%	86	„	90	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	113	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	„	25	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	„	75	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	„	50	„
Kreditne srečke	100	gld.	176	„
Rudolfove srečke	10	„	20	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	124	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	„	40	„

Le petdeset novcev
velja jeden loz velike

50

novcev

LOZI

velike

tržaške

razstavine

loterije.

tržaške razstavine loterije.

Ti lozi dobivajo se v vseh me-
njalnicah, c. kr. tobakarnah, loterij-
skih kolekturah in drugih prodajal-
nicah avstr.-oger. monarhije.

Obširna ta loterija ima

1 glav. dob. 50.000 gld. v gotov.

1 „ „ 20.000 „ „ „

1 „ „ 10.000 „ „ „

dalje še družih velikih dobitkov, vrednih po
10.000, 5000, 3000, 1000, 500, 300,
200, 100, 50 in 25;

vseh vkup tisoč oficijalnih dobitkov vrednih

goldinarjev 213.550 goldinarjev.

Tudi še mnogo družih jako dragoc-
enih dobitkov, tacihi stvarij, ki so izpo-
stavljene in so jih darovali razstavljalec.

Kdor hoče razprodajati, obrne

naj se takoj do loterijskega oddelka

tržaške razstave, 2, Piazza Grande,

v Trstu.

Kdor si naroči posamične loze, dodeni 15 kr. za poštarino.

Dobivajo se v Ljubljani pri (427—2)

kranjskeje banki za trgovino in kupčijo.

Vsem znancem poročam, da se 8. julija po-
ročim z gospodično (441)

Marijo Keršbaumovo.

Lahov Josip,

c. kr. davkarsk kontrolor v Slovenjem Gradci.

Hiša na prodaj.

V četrte ure od Bleda oddaljenej vasi Rečice se
proda pritlična hiša na lepem kraju, z vrtom, senošetjo,
njivo, nasajeno s sadnim drevjem, in borštom; hiša je tudi
pripravna za poletno stanovanje. Kupci naj se obrnejo do

Gregorja Dobrovnika

(426—2)

na Lesnem Brdu pri Vrhniku.

Vila v najem!

Za poletno stanovanje odda se nekdaš Pauer-
jeva vila Podutikom pri Ljubljani, s 7 sobami in
prijaznim vrtom, proti cenenej najemščini. Natančneje
zvé se pri Lorencu Vodniku, kamenoseku in hiš-
nem posestniku Podutikom. (438—2)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armich.